

[Ømann.]

pitalvindingsafgift, selv om der i øvrigt er en kontant avance på op mod $\frac{1}{2}$ mill. kr. Selvfølgelig vil det da være en hindring, selvfølgelig vil man ikke af med de penge, det er da klart. Men lad os så forhandle om, hvordan vi kan tage denne generationsskifteproblematik ud af det. Lad os forhandle om en indefrysningsteknik. Jeg indser, og jeg erkender, at det er et stort problem med generationskiftet, men lad os så få den friktion væk, så sandt som det er vigtigt og rigtigt, som det blev sagt, at produktiviteten på en landbrugsejendom forøges betydeligt i forbindelse med et generationsskifte. Lad os gå ind i forhandlinger om det, men lad os samtidig holde det klart, at disse værdistigninger tilhører ingen andre end samfundet. Det må kunne løses.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

For at der ikke skal være nogen tvivl: det radikale venstre er tilhænger af, at vi beskatter de samfundsskabte værdier, og det fastholder vi. Men det, der er det urimelige i den gældende lov, er jo, at man for et år som 1974 giver en inflationstilvækst på 10 pct., hvor inflationen sammenlignet med 1966 var 25 pct. Det, der skal friholdes, og det går vores forslag ud på, er, at når en krone bliver mindre værd, skal man sandelig ikke betale skat af det, fordi man må give flere dårlige kroner for at købe det samme, som man for færre gode kroner kunne købe før.

Fjerde næstformand (Poul Dam):

Hr. Ømann for en kort bemærkning, og derefter går vi over til talerrækken.

Ømann (SF):

Jeg skal kun tage det som et tilsagn om, at hr. Bernhaard Baunsgaard nu vil være med til sammen med mig at lave en beskatning af de reelle fortjenester ved salg af parcelhuse.

Stetter (KF):

Enhver, der har været i den situation at skulle gennemføre et generationsskifte eller en handel med en erhvervsejendom, vil vide, at reglerne i lov om særlig indkomst er urimelige. Vi vil derfor være med til enhver forbedring.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi må dybt beklage, at venstre i sin tid, da vi fremførte vores argumenter imod den daværende kapitalvindingssskat, ikke var til at få i tale. Dengang ville de ikke høre på de problemer, der var. Dengang ville man ikke høre på vore argumenter om den hindring, det kunne være for generationsskifte osv. Dengang ønskede man kun at feje vore argumenter til side og ønskede kun ét: at få et forlig med socialdemokratiet om kapitalvindingskatten, og man lavede et forlig. Jeg havde i grunden den tiltro til venstre, at man overholdt sine forlig, men mindre end et år efter bryder man altså forliget og fremsætter sit eget forslag og et for mig at se ganske rimeligt forslag. Men jeg synes nok, det er lidt provokatorisk at fremsætte det, når partiet er vel vidende om, at vi bl. a. i augustforliget også ønskede at se på det spørgsmål, og at det er nedfældet på det papir, som vi selvfølgelig gerne havde haft venstre med på, så vi kunne have lavet en ordentlig ordning på dette område. Jeg synes nok, at venstre burde have kendt sin besøgstid i stedet for nu næsten at prøve på at genere dem, der på anden vis prøver at klare disse problemer.

Fuglsang (DKP):

Det, det drejer sig om, er, som det også er fremgået af en række andre indlæg, at venstre her fremsætter et forslag om at lempe på kapitalvindingskatten. Jeg tror, det er på tirsdag, vi skal behandle et forslag fra fremskridtspartiet om helt at afskaffe den. Jeg kan lige så godt sige med det samme, at vi ikke vil være med til nogen af delene. Her gælder for så vidt det gamle ord »høg over høg«, blot taget i den forstand, at man kappes om, hvem der går vided med hensyn til at skubbe skattebyrderne fra vitterligt arbejdsfrie kapitalgevinster over på andre befolkningsgrupper, først og fremmest lønmodtagerne.

Det er jo ikke nye forslag, der foreligger her, men gamle forslag. Selvfølgelig er det altid hyggeligt at møde gamle bekendte, selv om man ikke er enig med dem, og selvfølgelig har man også grund til at se på, om ikke udviklingen skulle have givet dem en lille smule ret. Vi selv, kommunisterne, gjorde fejl, da vi i sin tid gik imod dem. Derfor har jeg også pligtsskyldigt læst min egen ordførelse igennem fra i fjor, men jeg føler ingen grund til at gøre selvbekendelser. Hele udviklingen har